

Doorkijkkerk lokt bezoekers

Kunstenaarsduo zet in landschap rond Borgloon opmerkelijk kunstwerk neer

- Bewuste keuze voor vorm parochiekerk
- Opgebouwd uit honderd platte staalprofielen
- Positie in landschap bepaalt totaalbeeld

Erik DE SMET

Een kerk optrekken terwijl er zo veel leegstaan? Alvast Z33 Huis voor Actuele Kunst in het Limburgse Borgloon-Heers zag het wel zitten, weliswaar als beeldenproject in de open ruimte. *Reading Between the Lines*, letterlijk 'tussen de lijnen lezen', heet het kunstwerk met de vorm van een typische parochiekerk in het heerlijke landschap van Zuid-Limburg.

Van de parochiekerk van Borgloon is het een kwartiertje stappen naar de 'doorkijkkerk' op een heuvelkam. Van ver lijkt het een heuse kerk, compleet met kruis op de torenspits. Dichterbij gekomen, blijkt alles een stuk kleiner dan gedacht, al kun je er in rondlopen. Binnen heerst de leegte.

Het kunstenaarsduo Gijs Van Vaerenbergh is een samenwerking van de jonge Leuvense architecten Pieterjan Gijs en Arnout Van Vaerenbergh. Ze houden van experimenteren en hechten veel belang aan de inbreng van de toeschouwer. In Borgloon wilden ze absoluut een kerkvorm.

De 'kerk' lijkt zich wel op te lossen in het omringende landschap. © Erik De Smet

„We waren meer geïnteresseerd in de betekenis van het kerkgebouw als herkenningspunt in het landschap dan als religieuze plek”, leggen Gijs en Van Vaerenbergh uit. „De typische vorm is voor iedereen duidelijk, waardoor het een vertrekpunt wordt

om de toeschouwer mee te nemen in een nieuwe ervaring.” De wandeling naar de 'doorkijkkerk' wordt dan een soort seculiere belevingsweg.

Het dertig ton zware gevaarte is tien meter hoog en opgebouwd uit honderd op enige afstand van

elkaar gelaste stalen profielen. Daardoor voel je in het 'schip' de wind door je haren. Afhankelijk van het perspectief van de bezoeker is de 'kerk' doorzichtig en lijkt ze op te gaan in het landschap.

Het kunstenaarsduo: „Naar ons gevoel verdraagt deze plek geen

massief werk. De relatie met het landschap is wezenlijk. De transparantie die we bewust nastreefden, staat helemaal in het teken van de omgeving. De installatie kadert dan ook onze blik op het omringende landschap.”

Meer geïnteresseerd in kerk als herkenningspunt dan als religieuze plek

Gijs en Van Vaerenbergh speurden heel bewust naar een plek die een veelheid aan gezichtspunten mogelijk maakt. „Misschien merkte je het zelf: als je naar ons werk toe stapt, daal je geleidelijk af, waardoor de gewaarwording van het kunstwerk gaandeweg verandert”, zeggen de kunstenaars. „Net zoals wanneer je er omheen wandelt. Vanuit een lager standpunt bekeken, maakt het kikkerperspectief dat vooral de torenspits afsteekt tegen de lucht. Van binnenuit heb je dan weer een indrukwekkend uitzicht over de vallei. Kortom, deze veelheid aan mogelijke standpunten, en dus ervaringen, waren voor ons bepalend om te kiezen voor deze locatie.”

De 'doorkijkkerk' vindt u in Borgloon tussen de watertoren en de Romeinse Kassei. Meer info: 011 29 59 60, www.z33.be.

Over kindsoldaten en 'femmes fatales' van zes

Kinderen in gevaar en gevaarlijke kinderen spelen de hoofdrol in *Gevaarlijk jong* in het Museum Dr. Guislain

Jozefien VAN HUFFEL

Een kleine, bijna naakte jongen klautert door een woud dat bestaat uit gigantische rabarberstengels. Hij voedert rauw vlees aan een zwerm krijsende vogels. Verscholen in het struikgewas kijkt hij toe hoe drie speelgoedfiguren – een indiaan, een actieheldin en een troetelbeer – een mug doden. De tegelijk gespeelde en dreigende video *Rhabarber Boy* is gemaakt door Ulu Braun. Het is een van meest opmerkelijke wer-

ken te zien in *Gevaarlijk jong* in het Museum Dr. Guislain in Gent.

Terwijl we kinderen vaak in verband brengen met onschuld en vreugde, selecteerde het museum voor deze tentoonstelling kunstenaars die nadenken over kinderen en gevaar. Ze belichten het thema vanuit meerdere hoeken. Fotografen halen zowel kindsoldaten voor de lens als jonge Amerikanen met een speelgoedgeweer, schilders uit de negentiende eeuw tonen weeskinderen

en twaalfjarige arbeiders, doodmoe op weg naar de fabriek.

Meermaals wordt de vraag herhaald naar de invloed van de hedendaagse samenleving op kinderen. Zijn ze bedreigd? Kunnen ze nog echt kind zijn? Ulu Braun plaatst in *Rhabarber Boy* bijvoorbeeld het zuivere kind tegenover de mediawereld.

De Rus Oleg Dou doet voor de fotoreeks *Toystory* dan weer bleke kinderen uit met attributen die verwijzen naar Bambi, Zorro of Mickey Mouse. Hij vraagt zich af of die goedgehartige helden hen helpen om op te groeien tot goede mensen. En de Amerikaanse Susan Anderson fotografeert jonge deelnemers aan schoonheidswedstrijden. Ze zijn zes of tien, maar hebben de kledij, het kapsel, de make-up evenals de blik en de houding van volwassen femmes fatales.

Uiteraard komen ook kinderen aan bod die bedreigd worden door oorlog of geweld. *Oscar* van Sofie Muller bijvoorbeeld is een beeld van een schooljongen in ouderwetse kledij, zijn bovenlichaam vervangen door een stuk verbrand hout. Van oorlogsfotografe Christine Spengler zien we een vrolijke foto uit 1975 van kinderen die spelen in de Mekongrivier in Zuid-Oost-Azië. Een uur later fotografeerde ze echter een

van de jongens bij zijn dode vader. Die tweede foto zie je niet in *Gevaarlijk jong*. Een symbool voor het gevaar dat vaak pas op het tweede gezicht zichtbaar wordt.

Gevaarlijk jong loopt tot 20 mei 2012 in het Museum Dr. Guislain in Gent (Jozef Guislainstraat 43), van dinsdag tot vrijdag van 9 tot 17 uur, 's weekends van 13 tot 17 uur.

Advertentie

Mijn Stannah Starla, de stijl die me bevalt, de teruggevonden vrijheid ...

Documentatie en gratis prijsofferte op

info@stannah.be

0800 95 950

www.stannah.be

Naam + Voornaam .....
Adres .....
Postcode ..... Stad .....
Tel: ..... E-mail .....

Stannah bvba, Poverstraat 94, 1731 Relegem

Stannah

Oscar van Sofie Muller verwijst naar geweld dat kinderen raakt. © Saskia Vanderstichele

Bambi (Toystory). Kinderen kwetsbaar afgebeeld als hun eigen helden. © Oleg Dou